

8C/127/2012, 8C/128/2012, 8C/129/2012, 8C/130/2012, 8C/131/2012, 8C/132/2012, 8C/133/2012, 8C/134/2012, 8C/135/2012, 8C/136/2012, 8C/137/2012, 8C/138/2012, 8C/139/2012, 8C/140/2012, 8C/141/2012, 8C/142/2012, 8C/143/2012 na spoločné konanie, ktoré bolo ďalej vedené pod spoločnou spisovou značkou 8C/107/2012.

Rovnako Okresný súd Trnava uznesením č.k. 27C/109/2012 - 7 zo dňa 5.10.2012 spojil konania Okresného súdu Trnava sp. zn. 27C/109/2012, 27C/110/2012, 27C/111/2012, 27C/112/2012, 27C/113/2012, 27C/114/2012, 27C/115/2012, 27C/116/2012, 27C/117/2012, 27C/118/2012, 27C/119/2012, 27C/120/2012, 27C/121/2012, 27C/122/2012, 27C/123/2012, 27C/125/2012, 27C/126/2012, 27C/127/2012, 27C/128/2012, 27C/129/2012, 27C/130/2012, 27C/131/2012, 27C/132/2012, 27C/133/2012, 27C/134/2012, 27C/135/2012, 27C/136/2012, 27C/137/2012, 27C/138/2012, 27C/139/2012, 27C/140/2012, 27C/141/2012, 27C/142/2012, 27C/143/2012, 27C/144/2012 na spoločné konanie, ktoré bolo ďalej vedené pod spoločnou spisovou značkou 27C/109/2012.

Krajský súd v Trnave uznesením č.k. 24NcC/43/2012 - 13 zo dňa 17.10.2012 a uznesením č.k. 9NcC/44/2012 - 11 zo dňa 22.10.2012 rozhodol, že sudcovia Okresného súdu Trnava sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí 8C/107/2012 a 27C/109/2012 a veci prikázal na prejednanie a rozhodnutie Okresnému súdu Senica, ktorému tieto napadli dňa 22.11.2012 pod sp. zn. 5C/283/2012 a dňa 29.11.2012 pod sp. zn. 5C/286/2012.

Okresný súd Senica následne uznesením č.k. 5C/283/2012 - 41 zo dňa 3.5.2013 spojil konania Okresného súdu Senica sp. zn. 5C/283/2012 a 5C/286/2012 na spoločné konanie s tým, že ďalej budú vedené pod spoločnou spisovou značkou 5C/283/2012.

Súd vykonal dokazovanie jednotlivými žalobami z pôvodného spisu Okresného súdu Senica 5C/283/2012, ktorého súčasťou sú pôvodné spisy Okresného súdu Trnava, a to sp. zn. 8C/107/2012, 8C/108/2012, 8C/109/2012, 8C/110/2012, 8C/111/2012, 8C/112/2012, 8C/113/2012, 8C/114/2012, 8C/115/2012, 8C/116/2012, 8C/117/2012, 8C/118/2012, 8C/119/2012, 8C/120/2012, 8C/121/2012, 8C/122/2012, 8C/123/2012, 8C/124/2012, 8C/125/2012, 8C/126/2012, 8C/127/2012, 8C/128/2012, 8C/129/2012, 8C/130/2012, 8C/131/2012, 8C/132/2012, 8C/133/2012, 8C/134/2012, 8C/135/2012, 8C/136/2012, 8C/137/2012, 8C/138/2012, 8C/139/2012, 8C/140/2012, 8C/141/2012, 8C/142/2012, 8C/143/2012, jednotlivými žalobami z pôvodného spisu Okresného súdu Senica 5C/286/2012, ktorého súčasťou sú pôvodné spisy Okresného súdu Trnava, a to sp. zn. 27C/109/2012, 27C/110/2012, 27C/111/2012, 27C/112/2012, 27C/113/2012, 27C/114/2012, 27C/115/2012, 27C/116/2012, 27C/117/2012, 27C/118/2012, 27C/119/2012, 27C/120/2012, 27C/121/2012, 27C/122/2012, 27C/123/2012, 27C/125/2012, 27C/126/2012, 27C/127/2012, 27C/128/2012, 27C/129/2012, 27C/130/2012, 27C/131/2012, 27C/132/2012, 27C/133/2012, 27C/134/2012, 27C/135/2012, 27C/136/2012, 27C/137/2012, 27C/138/2012, 27C/139/2012, 27C/140/2012, 27C/141/2012, 27C/142/2012, 27C/143/2012, 27C/144/2012, spolu s listinnými dôkazmi, písomným vyjadrením žalovanej zo dňa 7.2.2013, vyjadrením žalobcu zo dňa 30.5.2013 a zistil tento skutkový stav veci :

Žalobca sa písomne podanými žalobami dňa 27.9.2012 domáhal od žalovanej zaplata sumy spolu vo výške 61.876,19 €, a to majetkovej škody v sume 23.480,81 € a nemajetkovej ujmy v sume 38.395,38 €. Žalobca ako oprávnený podal prostredníctvom súdneho exekútora na Okresný súd Trnava, ako exekučný súd, návrhy na vykonanie exekúcie voči povinným: J. Č., J. Š., D. T., J. E., H. Š., H. D., G. F., J. K., H. W., H. D., T. U., R. U., Š. Y., G. R., R. D., M. Y., R. Y., H. S., S. X., J. R., P. T.Á., G. J., H. Y., H. X., W. H., T. X., X. N., N. Č., D. J., H. A., J. U., Z. R., P. U., H. Y., D. X., L. T., W. J., J. F., L. A., S. F., W. Q., R. E., Z. N., S. A., J. Š., X. X., R. F., R. U., J. U., H. D., J. R., J. U., H. T., N. Y., H. Y., F. X., H. P., H. O.R., P. T., L. M., N. E., Y. D., L. R., L. K., Z. A., J. G., J. R., H. X., J. X., W. F., U. T., H. E.. V zmysle § 44 ods. 2 Exekučného poriadku bola založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia takejto žiadosti. Nakoľko k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie došlo až po dlhej dobe, hoci pre dané prietahy podľa názoru žalobcu neexistovali dôvody, žalobca si z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu uplatnil náhradu majetkovej škody aj nemajetkovej ujmy v peniazoch. Majetková škoda predstavuje náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré

zbytočne uplynulo medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch si žalobca uplatnil z dôvodu, že konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania žalobcu na vymoženie pohľadávky, nakoľko mohlo dôjsť k zániku povinného, k strate kontaktu s povinným, či k insolventnosti povinného a nemajetková ujma má predstavovať satisfakciu za konkrétne porušenie zákona. Pred podaním žalôb na súd žalobca postupoval v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov a písomne požiadal žalovanú o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody, avšak do podania žalôb neobdržal od žalovanej pozitívnu reakciu.

Žalovaná v písomnom vyjadrení zo dňa 7.2.2013, doručenom tunajšiemu súdu dňa 12.2.2013, žiadala žaloby zamietnuť. V prvom rade žalovaná poukázala na nejasný titul nároku na náhradu škody, nakoľko zo žalôb nie je zrejmé, či žalobca namietá nesprávny úradný postup v podobe prieťahov alebo sa nároku domáha z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia ako nezákonného rozhodnutia. Žalovaná mala súčasne za to, že návrh je podaný predčasne, keďže v zmysle § 15 ods. 1 a § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. od doručenia žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody neuplynulo 6 mesiacov. Žalovaná rovnako informovala, že žalobca napriek výzve na doplnenie žiadosti o predbežné prerokovanie náhrady škody, jej neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí a tým zmaril možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody a z uvedeného dôvodu ho žalovaná nepovažuje za predbežne prerokovaný. Žalovaná v súvislosti s posúdením, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov poukázala na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 16/02, v ktorom Ústavný súd SR konštatuje, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty neznamená automaticky prieťahy v konaní. Žalobcovi rovnako vyčítala, že tento nepreukázal podanie sťažnosti na prieťahy v konaní a ani rozhodnutie, v ktorom by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, ktorých existenciu môže konštatovať len Ústavný súd SR, a preto nie je preukázaný ani nesprávny úradný postup. Rovnako žalovaná namietala aj vyčíslenie materiálnej škody s odôvodnením, že požadovať paušálnu sumu je nesprávne a účelové. V konaní je potrebné preukázať skutočnú škodu listinnými dôkazmi, ktoré však žalobca nepreukázal. Pokiaľ ide o nemajetkovú ujmu, poskytovanie finančného zadosťučinenia nie je automatické, ale podlieha podrobnému skúmaniu, keďže prieťahy v konaní môže posudzovať len Ústavný súd.

V písomnom vyjadrení žalobcu zo dňa 30.5.2013, doručenom tunajšiemu súdu dňa 31.5.2013, žalobca uviedol, že trvá na žalobách tak, ako boli podané s tým, že nárok na náhradu škody a nemajetkovej ujmy bol vyčíslený v jednotlivých žalobách. Žalobca zároveň upresnil, že sa svojim návrhom nedomáha náhrady škody a nemajetkovej ujmy z titulu nezákonného rozhodnutia, ale z dôvodu nesprávneho úradného postupu. K majetkovej škode žalobca uviedol, že exekučný súd rozhodoval o návrhu žalobcu neprímerane dlho, pričom čas navyše pri hospodárskych aktivitách niečo stojí. Nečinnosť súdu spôsobila inter alia zmenu v pracovných aktivitách zamestnancov žalobcu (práca navyše) a v administratívnych postupoch (úkony navyše) žalobcu, a to v smere zvýšenia objemu prác a postupov. V hraničných prípadoch znamenala nutnosť prijať nových zamestnancov na pokrytie zvýšeného objemu prác. Dôsledkom je zníženie majetku na strane žalobcu. Žalobca uviedol, že okrem iného vznik škody preukazujú aj listinné dôkazy založené v exekučných spisoch, ktoré sú dokumentmi vytvorenými žalobcom a sú zároveň svojim obsahom urgenciou konania. Ide o dôkaz o vzniku škody, pretože vyhotovenie dokumentu a jeho zaslanie bolo spojené s reálnym finančným výdajom. Žalobca upresnil, že si ako náhradu majetkovej škody uplatňuje náklady, ktoré mu vznikli v priamej príčinnej súvislosti s nekonaním exekučného súdu. Tieto náklady predstavujú jednotlivé náklady na správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnancov pomocou informačného systému, náklady na udržiavanie a správu informačného systému, náklady na administráciu listín, na administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na publikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde a pod. Žalobca súčasne navrhol vyčkat' na vypracovanie znaleckého posudku ohľadne výšky náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej žalobcovi nesprávnym úradným postupom, o ktorý požiadal Ekonomickú univerzitu v U. ako znalecký ústav.

Podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa § 3 ods. 1 písm. d) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil.

Podľa § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., ak príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Z výsledkov vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu veci vyvodil súd ten právny záver, že žaloba nebola podaná dôvodne. Žalobca sa podaním adresovaným priamo žalovanej a doručeným dňa 23.4.2012 domáhal v zmysle § 15 ods. 1 a § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. predbežného prerokovania a uspokojenia nároku na náhradu škody. Do podania návrhu na súd šesťmesačná lehota neuplynula, avšak súd vo veci rozhodoval po uplynutí šesťmesačnej lehoty od prijatia predmetnej žiadosti žalovanou, žalobu tak súd nepovažoval za predčasnú. Žalobca sa podanou žalobou domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v dôsledku nesprávneho úradného postupu z dôvodu,

že k rozhodnutiu o udelení poverenia na vykonanie exekúcie nedošlo v zákonnej 15 dňovej lehote. V zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. skutočnosť, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, ale len Ústavný súd Slovenskej republiky na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy, prípadne disciplinárny senát alebo Európsky súd pre ľudské práva. Žalobca však do vyhlásenia rozsudku súdu nepreukázal, že by podal sťažnosť na prieťahy, žiadosť o prešetrenie vybavenia sťažnosti, resp. že by existovalo právoplatné rozhodnutie vydané v disciplinárnom konaní, právoplatné rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva, či právoplatné rozhodnutie Ústavného súdu, ktorými by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov. Žalobca sa vo svojich žalobách v podstate domáha, aby okresný súd opätovne preskúmaval rozhodnutia okresných súdov v exekučnom konaní. Pokiaľ by však všeobecné súdy, pričom vecne príslušnými by v prvom stupni boli okresné súdy, preskúmavali postup iných všeobecných súdov, mohol by tento postup smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve, nakoľko v prípade, ak by sa prieťahov dopustil súd vyššieho stupňa, jeho postup by preskúmaval okresný súd, teda súd nižšieho stupňa. Všeobecný súd teda môže rozhodnúť o priznaní náhrady škody v konaní podľa zákona č. 514/2003 Z.z. až v prípade, ak už oprávnený orgán rozhodol o existencii prieťahov v konaní.

Absenciou predmetného rozhodnutia oprávneného orgánu o existencii prieťahov nebola splnená základná podmienka pre rozhodnutie o náhrade škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, a preto sa súd v konaní existenciou ďalších predpokladov zodpovednosti za škodu (tzn. protiprávne konanie, vznik škody, príčinná súvislosť medzi protiprávnym konaním a vznikom škody a následne aj samotnou výškou škody) ďalej nezaoberal. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel súd k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno preukázania ním tvrdeného nesprávneho úradného postupu exekučného súdu a žalobu ako nedôvodnú zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 Zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Súd rozhodol o trovách konania podľa ustanovenia § 142 ods. 1 O.s.p. v zmysle zásady úspechu, pričom vzhľadom k zamietnutiu žaloby žalobcu v celom rozsahu bola v konaní plne úspešná žalovaná. Žalovaná si však žiadnu náhradu trov konania neuplatnila a preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia jeho písomného vyhotovenia, cestou podpísaného súdu, ku Krajskému súdu v Trnave, v 2 vyhotoveniach.

Odvolanie sa podáva na súde, proti rozhodnutiu ktorého smeruje (§ 204 ods. 1, veta prvá O.s.p.). Odvolanie musí mať náležitosti požadované ustanovením § 42 ods. 3 O.s.p., tzn. musí obsahovať označenie súdu, ktorému je určené, označenie účastníkov konania, prípadne ich zástupcov, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a) a že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, písm. a/- f/ O.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 O.s.p.).

Skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu, ak má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej, ak odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 a ak ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučného poriadku).